

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 augustus 2018 met nummer RvVb/S/1718/1153
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0485/SA

Verzoekende partij	de heer Jozef KEUSTERMANS vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg 81
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN vertegenwoordigd door mevrouw Ellen VAN MEENSEL
Tussenkomende partij	Provincie Noord-Brabant (Nederland) vertegenwoordigd door de heer COUVEE

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 april 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 maart 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Baarle-Hertog van 20 november 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de Provincie Noord-Brabant (Nederland) als aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de reconstructie van de Oordeelstraat op de percelen gelegen te 2387 Baarle-Hertog, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 1P, 1R, 1S, 1L en sectie C, nummer 283T.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 10 juli 2018.

De heer Jozef KEUSTERMANS die in persoon aanwezig is en advocaat Joris GEBRUERS, *loco* advocaat Wim MERTENS, voeren het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Ellen VAN MEENSEL voert het woord voor de verwerende partij.

De heer COUVÉE voert het woord voor de Provincie Noord-Brabant (Nederland) als aanvrager.

2.

Met een aangetekende brief van 25 juni 2018 vordert de verzoekende partij ook de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (zaak met rolnummer 1718/0485/UDN).

De Raad verwerpt die vordering met een arrest van 2 juli 2018 met nummer RvVb/UDN/1718/1061. Het arrest legt de kosten van de vrijwillige tussenkomst ter zitting van de Provincie Noord-Brabant (Nederland) als aanvrager in die procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ten laste van de tussenkomende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.

Met een aangetekende brief van vrijdag 4 mei 2018 betekent de griffier van de Raad aan de aanvrager een afschrift van het verzoekschrift en deelt hem mee dat een verzoekschrift tot tussenkomst kan ingediend worden. In deze brief worden de modaliteiten en de termijnen meegedeeld waaraan een verzoek tot tussenkomst moet voldoen.

De vertegenwoordiger van de aanvrager legt pas ter zitting een verzoekschrift tot tussenkomst neer.

2.

Een verzoekschrift tot tussenkomst wordt met toepassing van artikel 61, §1 Procedurebesluit ingediend binnen een vervaltermijn van twintig dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening van een afschrift van het verzoekschrift.

De betekening met een aangetekende brief wordt, behoudens bewijs van het tegendeel, geacht plaats te vinden op de werkdag die valt na de datum van de poststempel van de aangetekende

brief. De datum van aanbieding door de postdiensten geldt, niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip. Deze regeling is vervat in artikel 6 Procedurebesluit.

De termijn voor de aanvrager om een verzoekschrift tot tussenkomst in te dienen verstreek op maandag 28 mei 2018.

3.

Het ter zitting alsnog neergelegde verzoekschrift tot tussenkomst is op het eerste gezicht laattijdig en onontvankelijk.

De kamervoorzitter geeft op de zitting de vertegenwoordiger van de aanvrager 'onder voorbehoud' het woord.

Op de vraag naar de reden van het op het eerste gezicht laattijdige verzoek tot tussenkomst antwoordt hij dat hij wegens de vakantie van de ambtenaren die de aangetekende zending van de griffier verwerkten, geen weet had van de mogelijkheid om uiterlijk op 28 mei 2018 een verzoek tot tussenkomst in te dienen.

De omstandigheid dat de uitnodiging tot tussenkomst wegens vakantie van personeelsleden intern niet tijdig kon verwerkt worden, kan niet aangemerkt worden als een reden van overmacht of onoverkomelijke dwaling. De aanvrager is principieel zelf verantwoordelijk voor het tijdig indienen van een verzoekschrift tot tussenkomst en dient hiertoe in de eerste plaats dan ook zelf de nodige schikkingen te treffen.

Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van degene die zich erop beroept en die door deze niet kon worden voorzien, noch vermeden, en die niet het gevolg is van nalatigheid of een gebrek aan voorzorg van zijnerwege of diens aangestelden of ondergeschikten.

Vakantie van een aantal personeelsleden die de post verwerken, ongeacht de duur ervan, belet niet dat de aanvrager de nodige schikkingen kon treffen om ingekomen post te verwerken. Overigens, zo merkt de Raad nog op, beperkt de aanvrager zich, wat de ingeroepen vakantie betreft, tot beweringen die door geen enkel stuk worden gestaafd. De aanvrager tracht zelfs niet te verklaren, laat staan te bewijzen, waarom niemand anders dan de voor het verwerken van de post verantwoordelijke ambtenaren die taak tijdelijk heeft kunnen overnemen, laat staan dat aangetoond is dat alle ambtenaren met een dergelijke verantwoordelijkheid op hetzelfde ogenblik vakantie hadden.

Het verzoek tot tussenkomst is laattijdig en dus onontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

Uit het aanvraagdossier blijkt dat er in de kom van Baarle-Hertog (België) en Baarle-Nassau (Nederland) leefbaarheids- en doorstromingsproblemen zijn doordat twee provinciale (Nederlandse) wegen de kom doorkruisen. Daarom werd besloten om een omlegging van de N260 rond Baarle-Hertog en Baarle-Nassau te verwezenlijken.

De omlegging zal grotendeels op Nederlands grondgebied liggen en voor een kleiner deel op Belgisch grondgebied. Voor de gedeelten op Nederlands grondgebied maakte de gemeente Baarle-Nassau een bestemmingsplan 'Omlegging provinciale weg Baarle' op. De provincieraad van de provincie Antwerpen maakte een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) 'Rondweg Baarle' op, zoals definitief vastgesteld op 24 september 2009 en goedgekeurd bij ministerieel besluit van op 9 december 2009, inclusief een bijhorend onteigeningsplan.

De Raad van State heeft met een arrest van 7 juni 2010 (nr. 204.827) de besluiten omtrent dit PRUP geschorst. Met een arrest van 14 februari 2011 (nr. 211.224) zijn ze vervolgens ook vernietigd wegens het ontbreken van een plan-MER.

Een plan-MER is vervolgens opgesteld en goedgekeurd op 28 mei 2013, waarna de provincieraad van de provincie Antwerpen op 27 november 2014 het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' definitief vaststelt. De minister keurt het op 11 februari 2015 goed.

De verzoekende partij vorderde ook de schorsing en de vernietiging van dit PRUP 'Rondweg Baarle Bis'. Na de verwerping van de vordering tot schorsing ervan bij arrest van 15 september 2015 (nr. 232.198), verwerpt de Raad van State met het arrest van 4 mei 2018 (nr. 241.396) ook de vordering tot vernietiging van dit PRUP 'Rondweg Baarle Bis'.

2.

Voor wat betreft het Belgisch grondgebied ligt er al één definitieve stedenbouwkundige vergunning voor, afgeleverd op 16 mei 2017 door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, in fase I, voor onderdelen van het 'Rondpunt Alphenseweg'.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleende daarnaast een stedenbouwkundige vergunning van 11 augustus 2017 voor een deeltraject tussen fietstunnel Reth en rotonde Turnhoutseweg, die het voorwerp uitmaakt van een bij de Raad ingediende vordering tot schorsing en vernietiging (dit is de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0087/SA). De Raad heeft met een arrest van 13 maart 2018 (nr. RvVb/S/1718/0632) de vordering tot schorsing verworpen.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleende op 13 december 2017 tevens een stedenbouwkundige vergunning voor de Rondweg Baarle, deeltraject 2 tussen de rotonde Alphenseweg en Oordeelsestraat, die eveneens, op verzoek van de verzoekende partij, het voorwerp uitmaakt van een bij de Raad ingediende vordering tot schorsing en vernietiging en die met het arrest van 12 juni 2018 (nr. RvVb/S/1718/0971) geschorst werd (zaak met rolnummer 1718/RvVb/0314/SA).

3.

Doordat het PRUP voorziet dat de Oordeelstraat ondergronds gekruist wordt door de nieuw aan te leggen rondweg, zal de Oordeelstraat ten oosten en ten westen van de rondweg gedeeltelijk heraangelegd moeten worden.

3.1

Een op 12 mei 2017 daartoe ingediende vergunningsaanvraag wordt wegens onvolkomenheden in de plannen terug ingetrokken.

3.2.

De aanvrager dient op 11 september 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Baarle-Hertog een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de reconstructie van de Oordeelstraat”* op de percelen gelegen te 2387 Baarle-Hertog, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 1P, 1R, 1S, 1L en sectie C, nummer 283T. Een project-MER-screeningsnota is bijgevoegd.

In het aanvraagdossier wordt de aanvraag als volgt omschreven: *“De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de aanpassing van de Oordeelstraat zowel ten westen als ten Oosten van de nieuwe rondweg/omlegging in de gemeente Baarle-Hertog.”*

De percelen ten oosten van de rondweg liggen (volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar) binnen de grenzen van het PRUP ‘Rondweg Baarle Bis’, goedgekeurd op 11 februari 2015, dat sedert het arrest van de Raad van State van 4 mei 2018 (nr. 241.396) een definitief karakter heeft. Die percelen zijn gelegen in deelplan 5 van het PRUP, in de ‘zone voor weginfrastructuur’.

De percelen ten westen van de rondweg (en langs de woning van de verzoekende partij) liggen (volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar) niet binnen de grenzen van het PRUP.

3.3

(Volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar) wordt er (wegens de overeenstemming met het PRUP) geen openbaar onderzoek georganiseerd voor dat deel van de aanvraag dat ten oosten van de rondweg ligt.

Voor het deel van de aanvraag dat ten westen van de rondweg ligt, is (volgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar) geen openbaar onderzoek georganiseerd omdat het een lengte heeft van minder dan 200 meter.

4.

De gemeenteraad keurt op 21 september 2017 de zaak der wegen goed.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 2 oktober 2017 gunstig.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt op 8 november 2017:

“ ...

Deze bouwaanvragen moeten een uitermate gunstige invloed hebben, zeker na finalisering van alle gedeelten van de rondweg. Op leefbaarheid, de mobiliteit en de verkeersveiligheid in Baarle.

De aanvraag is voor het oostelijke gedeelte van de rondweg in overeenstemming met de voorschriften uit het geldende PRUP. Het westelijke gedeelte komt de goede plaatselijke ordening ten goede en sluit aan bij het verdere wegprofiel van de Oordeelstraat.

...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 20 november 2017 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomen partij. Het college beslist samengevat als volgt:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen alsook de goede plaatselijke ordening en zijn onmiddellijke omgeving.

Het oostelijk gedeelte van de rondweg is in overeenstemming met de voorschriften uit het geldende PRUP. Het westelijk gedeelte komt de goede plaatselijke ordening ten goede en sluit aan bij het verdere wegprofiel van de Oordeelstraat.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarde:

*Binnen het jaar na realisatie der werken dient de voorziene laanbeplanting aangeplant te worden. De laanbeplanting dient te bestaan uit Zomerlinde of grootbladige linden (*Tilia platyphyllos*) en/of de Winterlinde of kleinbladige linde (*Tilia cordata*).*

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 22 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen bevestigt naar aanleiding van het beroep op 8 februari 2018 zijn in eerste aanleg ingenomen standpunt.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 februari 2018 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 27 februari 2018, waarop de verzoekende partij nog een replieknota neerlegt, verklaart de verwerende partij het beroep op 1 maart 2018 ontvankelijk en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 22 februari 2018 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering.

(...)

3. OMSCHRIJVING EN HISTORIEK VAN DE AANVRAAG

Omschrijving:

De aanvraag heeft betrekking op de Oordeelstraat. Onder de Oordeelstraat wordt de rondweg verlaagd in een tunnelbak aangelegd. Dit gebeurt op Nederlands grondgebied.

Deze aanvraag betreft de bovengrondse afwerking van de plaatsing van de tunnelbak op het gedeelte op Belgische grondgebied. Aan de westzijde van de rondweg wordt de Oordeelstraat 30cm verhoogd. Aan de oostzijde wordt de weg 1,5m verhoogd.

De aanvraag betreft vooral de bestrating van de rijweg, het fietspad en aanhorigheden zoals goten.

(...)

9. BEOORDELING

(...)

Er werd een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) opgemaakt dat de bestemming van het gewestplan (agrarisch gebied) vervangt.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldende provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Rondweg Baarle bis.

Geldigheid van het PRUP (toepassing van art. 159 GW):

(...)

Toetsing aan de voorschriften van het PRUP:

*Volgens het plan situeert de aanvraag zich in **Art. 1: Zone voor weginfrastructuur.***

Art. 1 stelt:

1.1 bestemming:

De gebieden die op het grafisch plan aangeduid zijn als 'art. 1' zijn bestemd voor de inrichting van openbare wegen, en de met deze wegen verband houdende voorzieningen, zijnde:

- Kunstwerken en constructies (op- en afritten, kruisingen, aansluitingen, bruggen, viaducten, fietspaden, trottoirs, bermen, taluds, verlichting, verkeersregelinstallaties, bewegwijzering; schuilhuisjes, telefooncellen,*
- Voorzieningen ft v. de waterhuishouding (bruggen, duikers, bermen, bermsloten; taluds, ...).*
- Groenvoorzieningen en beeldende kunst ifv. de landschappelijke inpassing van de weg.*
- Ecologische infrastructuur ft v. de barrière werking van de weg (ecoduikers, verbindingzones, ..).*
- Geluidswerende voorzieningen.*

1.2 inrichting:

De inrichting van de wegen wordt vrijgelaten aan de betrokken wegbeheerder, mits, beantwoord wordt aan volgende randvoorwaarden:

- 'wegvakken mogen niet meer dan 2x1 rijstroken bevatten en moeten landschappelijk ingepast worden in de omgeving, hetzij door de weg verdiept aan te leggen t.o.v. het maaiveld, hetzij door flankerende groenvoorziening, aarden wallen, landschappelijke geïntegreerde geluidswering, beeldend kunstwerk,...*
- de aanleg van laterale wegen langsheen de rondweg is verplicht op plaatsen waar dit noodzakelijk is ifv. de bereikbaarheid van de aanpalende percelen.*
- De bouwhoogte bedraagt voor:*
 - Kunstwerken: geen beperkingen*
 - Verlichtingsarmaturen én bewegwijzering: max.9m*
 - Geluidswerende voorzieningen: max.6m*
 - Overige constructies: max.3m*
- Maatregelende criteria voor de keuze van het verhardingsmateriaal zijn:*

- *Rijcomfort en geluidsdempend vermogen voor de wegen waar de stroomfunctie domineert*
- *Stedenbouwkundige en landschappelijke integratie voor wegen waar de verblijfsfunctie domineert*
- *Laterale wegen in functie van de ontsluiting van de aanpalende landbouwpercelen worden onverhard uitgevoerd. Hiervan kan gemotiveerd worden afgeweken*
- *Beplanting gebeurt met streekeigen soorten; voor bomen en heester betreft het soorten overeenkomstig volgende lijst: (...)*

Memorie van toelichting:

7.4 Landschappelijke inpassing:

Vanwege het waardevolle landschap rondom de Oordeelsestraat wordt het oude lint zoveel mogelijk ongestoord gelaten. De N260 ligt dan ook verdiept. De weg is vanuit het landschap hierdoor minimaal waarneembaar. Om de Oordeelsestraat als oud lint te benadrukken wordt boombeplanting aangebracht zo dicht als planttechnisch verantwoord is op de reling.(...)

Verdiepte ligging Oordeelsestraat (profiel 8)

In de Projectnota/MER komt naar voren dat het landschap rondom de Oordeelsestraat als waardevol gezien wordt. Uitgangspunt is dan ook dat de Oordeelsestraat (oud lint) zoveel mogelijk ongestoord doorloopt. Daarom is gekozen voor een verdiepte ligging van de N260. Richtinggevende aspecten hierbij zijn dat:

De taludlijnen van de verdiepte ligging zijn zodanig vormgegeven dat deze begroeid kunnen zijn met gras en praktisch te onderhouden. Het minimaal verkeerskundig profiel wordt doorgezet zodat een ruimtelijk beeld wordt verkregen. Voordeel van deze vormgeving is dat de weg vanuit het landschap minimaal waarneembaar is. In ieder geval wordt de Oordeelsestraat ter hoogte van de onderdoorgang beplant met laanbomen. Deze boombeplanting zou zo dicht als planttechnisch verantwoord is op de reling moeten aansluiten. Zo wordt de Oordeelsestraat als oud lint benadrukt en zichtbaar vanaf de nieuwe omlegging.

Beroeper stelt dat de aanvraag niet voldoet aan de voorschriften van het PRUP omdat de aanvraag strijdig is met de verordende stedenbouwkundige voorschriften van art.1.

Beroeper stelt dat de aanvraag niet voldoet aan de regel dat de aanvraag 'landschappelijk moet worden ingepast in de omgeving'. Beroeper verduidelijkt zijn standpunt met de aan de voorschriften toegevoegde toelichting waarin staat dat 'In functie van de landschappelijke integratie dient langs de Oordeelsestraat de visuele openheid bewaard te blijven. De Oordeelsestraat dient daarom ongelijkgronds gekruist te worden, waarbij de rondweg verdiept wordt aangelegd en de Oordeelstraat doorloopt op het maaiveldniveau'.

*Beroeper vermeld echter maar een deel van het voorschrift. Voor alle duidelijkheid wordt de volledige zin uit het voorschrift herhaald: 'wegvakken mogen niet meer dan 2x1 rijstroken bevatten en moeten landschappelijk ingepast worden in de omgeving, **hetzij***

door de weg verdiept aan te leggen t.o.v. het maaiveld, hetzij door flankerende groenvoorziening, aarden wallen, landschappelijke geïntegreerde geluidswering, beeldend kunstwerk,...

Het voorschrift vermeldt dus duidelijk op welke manier de landschappelijke inpassing dient te gebeuren. Er zijn maar 2 mogelijkheden hoe deze inpassing dient te gebeuren. Het voorschrift vermeldt niet als derde mogelijkheid de aanleg zonder ophoging. De toepassing van het voorschrift over de landschappelijke inpassing gebeurt in casu door het verdiept aan leggen van de rondweg (1ste mogelijkheid) en het aanleggen van de Oordeelstraat met flankerende groenvoorziening (de 2de mogelijkheid).

Het aanleggen van de straat dient sowieso te gebeuren op een zo veilig mogelijke wijze, waardoor de kruising met de rondweg lichtjes verhoogd dient te gebeuren (zie principeschets). In de uitgebreide memorie van toelichting staat dan ook dat de Oordeelstraat zoveel mogelijk ongestoord doorloopt.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

(...)

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Langs de wegeninfrastructuur worden de nodige sloten aangelegd zodat het afstromende hemelwater opgevangen wordt en die zorgen voor voldoende buffer en infiltratie.

De gewestelijke Verordening hemelwater is niet van toepassing, omdat de aanvraag enkel verhardingen op het openbaar domein-betreffen.

Er hoeft geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Het project valt onder bijlage III van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2014 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit).

Rekening houdend met de kenmerken van het project, de omgeving en de bijgevoegde project-m.e.r.-screeningsnota blijkt dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

Beroeper betwist dat de aanvraag onder bijlage III valt, maar stelt dat het kruisen van hoofdwegen valt onder bijlage I van het MER besluit, meer bepaald:

'9.Aanleg van autosnelwegen en autowegen, met inbegrip van hoofdwegen. '

Hij beroept zich op het arrest van de RVS over het RUP waarin wordt geteld dat het RUP aan MER- plicht was onderworpen.

Beroeper vergeet echter dat deze aanvraag niet slaat op de aanleg van de Rondweg of de kruising ervan, die zich op het grondgebied van Nederland bevindt. Deze aanvraag heeft enkel betrekking op het heraanleggen van de Oordeelstraat op het Belgische grondgebied en niet over de kruising, noch aanleg van een hoofdweg.

De aanvraag is in overeenstemming met de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, zoals gewijzigd bij-decreet van 4 april 2014, houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het decreet op het grond- en pandenbeleid.

Hierin vergist beroepende partij zich volledig. Ten eerste bestaat BW.39 waarover sprake is niet in de gemeente Baarle Hertog, ten tweede is, op het gedeelte van de Oordeelstraat van deze aanvraag BW.3 gelegen, die via de correcte procedure werd gewijzigd bij beslissing van 23/06/2016 door de deputatie. Het besluit is genomen op basis van een beslissing van de gemeenteraad van 18/05/2016.

De saucissering van de aanvraag:

De afsplitsing is noodzakelijk aangezien de enclavegrenzen tussen Nederland en België zo grillig zijn.

De werken aan de Oordeelstraat zijn op het grondgebied van België zo beperkt en vergunbaar op gemeentelijk niveau, dat een afsplitsing van de andere aanvragen verantwoord is.

De rechtspraak waarnaar beroeper verwijst heeft te maken met de opsplitsing van een aanvraag van een gebouw (serre) in 3 afzonderlijke vergunningsaanvragen. Met andere woorden een aanvraag die zonder die opsplitsing niet kon vergund worden, of vergunbaar worden gemaakt.

In casu wijzigt de samenvoeging niets aan de vergunbaarheid, maar zou dit enkel het beslissingsniveau wijzigen.

De aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen als ontvankelijk en volledig verklaard.

Het is niet aan de deputatie van een onderzoek te doen op volledigheid, maar dit is uitsluitend de bevoegdheid van het bestuur waar de aanvraag in eerste aanleg wordt ingediend. Deze grief van beroeper dient dan ook niet onderzocht te worden. Enkel indien belangrijke dossierstukken ontbreken waardoor de deputatie niet met volledige kennis kan oordelen, kan de deputatie beslissen het dossier te weigeren. Dit is in casu niet het geval.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Omgeving:

De werken worden uitgevoerd in een landelijk gebied, met sporadische bebouwing. De bestaande weg heeft 2 rijwegen en een vrijstaand fietspad.

Toelichting:

Art. 4.3.1. §2. 3° VCRO bepaalt dat indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4., behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

In casu behandelt het PRUP alle criteria en kan de toetsing aan de voorschriften volstaan als toetsing aan de criteria van de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag voldoet aan de voorschriften.

BESLUIT

Artikel 1 - Het beroep van Jozef Keustermans; belanghebbende derde, tegen het besluit van 20 november 2017 van het college van burgemeester en schepenen van Baarle-Hertog, waarbij de vergunning tot de reconstructie van de Oordeelstraat voorwaardelijk wordt verleend, op een terrein, gelegen Oordeelstraat, afdeling 1, sectie E, nrs. 1 P, 1 R, 1 S, 1 L, sectie C, nr. 283 T, wordt niet ingewilligd.

*Een vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering niet.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dit onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

1.1

De verzoekende partij omschrijft 'voorliggende aanvraag' als 'een verdiepte ongelijkvloerse kruising waarbij de N260 onder de Oordeelstraat doorloopt' en stelt verder dat het 'vaste viaduct Oordeelstraat een onderdoorgang [betreft] waarbij de N260 onder de Oordeelsestraat doorloopt. Het viaduct dient om het ongelijkvloers kruisen van het wegvak nieuwe Randweg met het wegvak Oordeelsestraat mogelijk te maken'. Ze licht toe dat het geplande viaduct zich direct naast haar perceel bevindt en noemt het 'een zeer omvangrijke constructie', die tot pal tegen haar eigendom komt, wat ze tot 2 keer toe illustreert met een 3D-schets van de tunnelbak Oordeelsestraat. Met luchtfoto's situeert ze dan het perceel waar ze met haar gezin woont ten aanzien van de strook waar het tracé van de rondweg zal worden gelegd en laat ze zien hoe groen haar omgeving momenteel is.

Zich steunend op het arrest van de Raad van State van 7 juni 2010 (nr. 204.827) tot schorsing van het PRUP 'Rondweg Baarle', stelt de verzoekende partij vervolgens dat onder meer al haar zicht-, geluids- en geurhinder door '*het gebruik van de rondweg*' in haar directe nabijheid als '*moeilijk te herstellen ernstig nadeel*' aanvaard werd en dat ook al geoordeeld is dat '*de doelstelling van de MER-richtlijn niet mag omzeild worden door het project op te splitsen en de omlegging buiten beschouwing te laten voor zover die over Nederlands grondgebied loopt*'.

De verzoekende partij stelt dat het bestaande zicht op een uitgestrekte landelijke omgeving met open velden en, meer in het bijzonder, vanuit haar woon-, bad- en slaapkamer, bij realisatie van het vergunde project plaats zal maken voor een weg met viaduct die (in strijd met de voorschriften van het PRUP) op zijn hoogste punt 1,75 meter boven het maaiveld uitsteekt. Het 'Belgische gedeelte' aan de westzijde, waar ze woont, wordt volgens bouwplan N260-TEK-DO-9017 tot 0,46 meter verhoogd en aan de oostzijde zit het hoogste punt op Belgisch grondgebied al op 1,46 meter boven het maaiveld.

Met een uittreksel uit de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' stelt ze hier tegenover dat de verordenende bepalingen van artikel 1 nochtans de landschappelijke integratie van de wegvakken vereisen wat, naar interpretatie, met de toelichting is verduidelijkt in de zin van '*een verdiepte aanleg van de rondweg en een op het maaiveld doorlopen van de Oordeelstraat*'.

In tegenstelling tot het oordeel van de Raad in het arrest van 13 maart 2018 (nr. RvVb/S/1718/0632) tot verwerping van de vordering tot schorsing van de stedenbouwkundige vergunning van 11 augustus 2017 voor het deeltraject tussen de fietstunnel Reth en de rotonde Turnhoutseweg, meent de verzoekende partij hiermee afdoende aangetoond te hebben dat de

oorzaak van de aangevoerde hinder niet het PRUP als dusdanig is, maar wel de bestreden vergunningsbeslissing die van de voorschriften van het PRUP afwijkt. Ze beklemtoont in dit verband ook dat alleen het gedeelte Oordeelstraat oostzijde in het PRUP ligt en niet het gedeelte westzijde dat het dichtst bij haar woning ligt. De hinder van dat westelijk gedeelte van de heraan te leggen Oordeelstraat kan volgens haar dan ook niet terug te voeren zijn tot het PRUP, terwijl de hinderaspecten die ze aanvoert, zo stelt ze nog, nu net aan dat westelijk gedeelte van de aanvraag toe te schrijven zijn.

De verzoekende partij vreest voor '*ernstige zichthinder*', steunend vooral op het bouwplan N260-TEK-DO-9017 dat illustreert dat de Oordeelstraat niet op maaiveldhoogte blijft én op het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat bevestigt dat de aanleg van de rondweg in een tunnelbak onder de Oordeelstraat gepaard gaat met een ophoging. Ze stelt vast dat haar zichthinder ook niet beoordeeld geweest is in de bestreden beslissing.

Voor de geluidshinder, die volgens haar evenmin beoordeeld geweest is, wijst de verzoekende partij op het dag en nacht gebruik van het viaduct (met fors boven het maaiveld uitstekende Oordeelstraat) door personen- en vooral vrachtvervoer, wat volgens haar vermeden had kunnen worden als men de rondweg nog 2 meter dieper had gelegd. Ze wijst ook op het bij het PRUP gevoegde plan-MER dat tot 'significant negatieve effecten' op het gebied van geluid besluit. Haar geurhinder, trillingshinder en gezondheidsrisico's ingevolge fijn stof, die volgens haar trouwens ook niet beoordeeld zijn geweest, ziet ze als inherent aan het zwaar vervoer op het viaduct pal tegen haar perceel.

De verzoekende partij stelt dat de door het viaduct en het gebruik ervan geschetste voortdurende verstoring van haar woon- en leefklimaat achteraf duidelijk niet meer herstelbaar is.

1.2

Voor de hoogdringendheid wijst de verzoekende partij op artikel 4.7.23, §5 VCRO, volgens hetwelk van de vergunning gebruik kan worden gemaakt vanaf de 36ste dag na de dag van de aanplakking ervan, en op het doorlopen van de behandeling van de vernietigingsprocedure die vermoedelijk nog een jaar tot anderhalf jaar kan duren.

De verzoekende partij vreest dat ze onherroepelijk geconfronteerd zal worden met de aangevoerde hinder en nadelen en dat het na de vernietiging bekomen van een herstel in de oorspronkelijke toestand bijna onmogelijk zal zijn. Minstens bevindt het project zich volgens haar op dat ogenblik al in een onomkeerbare fase.

De verzoekende partij stelt dat de vergunninghouder eigenaar is van alle gronden zodat er niet meer moet onteigend worden en ze verwijst naar een brief van de hoofdaannemer BOSKALIS van 16 februari 2018 waarin de planning voor de rondweg wordt aangekondigd voor de periode februari 2018 tot en met juli 2018 en de bouw van de onderdoorgang aan de Oordeelstraat voorzien is voor de periode mei 2018 tot juli 2019. Ze wijst erop dat volgens deze brief de grondwerkzaamheden voor de bestreden beslissing zelfs al begonnen zijn.

De verzoekende partij voegt foto's bij van de stand van zaken op 30 maart 2018, waaruit moet blijken dat ook de grondwerken voor de uitvoering van de bestreden beslissing – en meer specifiek werkzaamheden in verband met kabels en leidingen – al een aanvang hebben genomen. Met dit foto-overzicht meent ze aangetoond te hebben dat de werkzaamheden in

versneld tempo verdergaan, zonder rekening te houden met een sanctionering van de vergunning.

2.

De verwerende partij antwoordt dat alle aangevoerde hinderaspecten hun exclusieve oorzaak vinden in de aanleg van de rondweg en niet in de bestreden beslissing. Ze licht toe dat de bestreden beslissing alleen bovengrondse afwerkingswerken betreft aan de bestaande Oordeelstraat, ten westen en ten oosten van de nieuwe rondweg die op basis van het PRUP zal aangelegd worden. Het is volgens de verwerende partij dan ook niet relevant dat het westelijk deel van de rondweg niet in het PRUP gelegen is.

De verwerende partij wijst ook op de vaste rechtspraak van de Raad volgens dewelke het loutere nabuurschap niet volstaat ter verantwoording van een schorsing. Volgens haar maakt de verzoekende partij haar hinder niet aannemelijk: de bestreden beslissing heeft niet tot gevolg dat haar uitzicht *'ernstig'* verandert, minstens brengt ze geen stukken bij waaruit dit zou moeten blijken, wel integendeel. Ze vervolgt dat een luchtfoto daarvoor niet dienstig is en dat de bijgebrachte fotoreportage vooral illustreert dat de verzoekende partij momenteel uitzielt op haar eigen omheinde en van struiken en bomen voorziene tuin en slechts zeer beperkt op een open landschap, maar dan niet op die plaats waar de in de bestreden beslissing begrepen werken zullen plaatsvinden. Ze merkt op dat aan de overzijde van het perceel van de verzoekende partij zich trouwens nog woningen bevinden, zoals de verwerende partij met een tekening illustreert, en dat de vergunde werken enkel inhouden dat de Oordeelstraat een lichte kromming zal krijgen NAAST het perceel van verzoekende partij, zonder dat de verzoekende partij daar zicht kan op nemen.

De verwerende partij merkt ook op dat die (door de verdiepte aanleg van de rondweg bekomen) kromming, die niet van die orde is dat het om een 'groots viaduct' gaat zoals de verzoekende partij laat uitschijnen, trouwens ook al te zien is bij de (principeschets bij de) toelichting bij het voorschrift in kwestie van het PRUP, nog los van het feit dat de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing ook geen element is dat de schorsing kan verantwoorden. Ze vervolgt dat, doordat de bestaande weg beneden het maaiveld ligt, de verhoging bovendien ook beperkt blijft tot ongeveer de maaiveldhoogte ter hoogte van de woning van de verzoekende partij, zoals ook het college van burgemeester en schepenen met zijn beslissing vermeldt. De verwerende partij is bovendien van oordeel dat de rondweg met de voorziene kunstwerken en constructies niet in strijd is met de bindende voorschriften van het PRUP vermits deze verdiept wordt aangelegd ten opzichte van het maaiveld.

De verwerende partij herinnert ook aan het arrest van de Raad van State van 15 september 2015 (nr. 232.198) tot verwerping van de vordering tot schorsing van het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' waarin werd geoordeeld dat de aangevoerde nadelen niet zo ernstig zijn dat de vernietigingsprocedure niet kan afgewacht worden en dat ook wijst op de gevolgen van het definitieve karakter van het Nederlandse bestemmingsplan waaraan de schorsing van de bestreden beslissing met betrekking tot het Belgisch grondgebied niet kan verhelpen.

In uiterst ondergeschikte orde stelt de verwerende partij nog dat ook de andere ingeroepen nadelen niet van die orde zijn dat ze zich daadwerkelijk zouden gaan voordoen. Ze wijst hiervoor zowel op het arrest van de Raad van State van 4 mei 2018 (nr. 241.397) tot verwerping van het beroep tot vernietiging van het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' met verwijzing naar het plan-MER voor de aangevoerde geluidshinder en de gevreesde trillingen als op het arrest van de Raad van

13 maart 2018 (nr. RvVb/S/1718/0632) dat wijst op een aantal websites die aangeven dat het oostelijk deel van de 5,5 km lange rondweg, vanaf de Alphenseweg tot de Turnhoutseweg, pas na 2018 zal aangelegd worden en dat pas tegen eind 2019 de eerste auto's over de rondweg fase II zullen rijden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De bestreden beslissing verleent een stedenbouwkundige vergunning voor de aanpassing van de Oordeelstraat in de gemeente Baarle-Hertog, ten westen en ten oosten van de nieuwe rondweg, die onder die straat verlaagd in een tunnelbak op Nederlands grondgebied wordt aangelegd. Meer concreet gaat het om de bovengrondse afwerking van die tunnelbak met vooral nieuwe bestrating, een fietspad en aanhorigheden op Belgisch grondgebied. Niet betwist is dat na de aanleg van de rondweg en de onderdoorgang op Nederlands grondgebied door een tunnelbak de Oordeelstraat op Belgisch grondgebied deels zal moeten heraangelegd worden.

De woning van de verzoekende partij paalt aan de betrokken site en bevindt zich ten westen van de te bouwen tunnel waar de nieuwe rondweg de Oordeelstraat ongelijkgronds zal kruisen.

De verzoekende partij roept 'ernstige' zichthinder in, naast geluids- en geurhinder, trillingen en gezondheidsrisico's door fijn stof.

De verzoekende partij houdt voor de hoogdringendheid vooral vast aan de aanvang van de (voorbereidende) werken en de door de aannemer aan de bewoners meegedeelde planning. Ze houdt voor dat de nadelige gevolgen die ze dreigt te ondervinden van en door de aanleg van de tunnelbak, die een ophoging van de Oordeelstraat aan zowel de westzijde van de rondweg als aan de oostzijde meebrengt, niet meer worden opgevangen door de afhandeling van de procedure ten gronde die vermoedelijk nog een jaar tot anderhalf jaar kan duren.

3.

In tegenstelling tot het oordeel van de Raad in het arrest van 13 maart 2018 (nr. RvVb/S/1718/0632) tot verwerping van de vordering tot schorsing van de stedenbouwkundige vergunning van 11 augustus 2017 voor het deeltraject tussen de fietstunnel Reth en de rotonde Turnhoutseweg, meent de verzoekende partij dat de oorzaak van de hinder in voorliggend beroep niet het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' als dusdanig is, dat inmiddels, sedert het arrest van de Raad van State van 4 mei 2018 (nr. 241.396), definitief is, maar wel de bestreden vergunningsbeslissing zelf. Niet alleen liggen enkel de percelen ten oosten van de rondweg binnen de grenzen van het PRUP 'Rondweg Baarle Bis' en niet deze ten westen, waarlangs haar woning staat. Maar vooral is de bestreden beslissing volgens haar in strijd met het PRUP dat het doorlopen van de Oordeelstraat op het maaiveld voorschrijft, terwijl die straat nu dermate zal worden opgehoogd dat ze ter hoogte van haar tuin al 0,46 meter boven het maaiveld uitkomt en 60 meter verder 1,75 meter en, voor wat het Belgisch grondgebied betreft, op 1,46 meter boven het maaiveld als hoogste punt aan de oostzijde.

Ze houdt voor momenteel zicht te hebben op open velden, zodat de uitvoering van de bestreden beslissing haar ernstige zichthinder zal bezorgen die (volgens haar) niet in de bestreden beslissing beoordeeld is geweest. Hetzelfde voert ze aan voor wat betreft geluids- en geurhinder, trillingen en gezondheidsrisico's.

4.

4.1

Om te slagen in haar vordering tot schorsing moet de verzoekende partij het oorzakelijk verband aantonen tussen de door haar aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing.

Uit het ganse betoog van de verzoekende partij blijkt dat ze de reden van de door haar vastgestelde ophoging van de Oordeelstraat zoekt in het feit dat de aan te leggen rondweg niet diep genoeg onder die straat gaat. Waar het PRUP spreekt over de aanleg van een tunnel en het ongelijkvloers kruisen van de nieuwe rondweg met de Oordeelstraat, heeft de verzoekende partij het telkens over de aanleg van een 'viaduct', daar waar ze van mening is dat het PRUP uitdrukkelijk voorschrijft dat deze straat op maaiveldniveau moet worden aangelegd of heraangelegd. Op een bepaald ogenblik in haar uiteenzetting stelt ze met betrekking tot de geluidshinder, dat deze niet of minder aanwezig zou zijn mocht de rondweg bij het kruisen twee meter dieper aangelegd worden.

De bestreden beslissing betreft louter de heraanleg van de Oordeelstraat, uit te voeren nadat de rondweg en de onderdoorgang of tunnel gerealiseerd zijn. De bestreden beslissing heeft niets te maken met de aanleg van de rondweg zelf, en ook niet met de uitvoering van de tunnelbak waar de rondweg de Oordeelstraat ongelijkvloers moet kruisen. Bovendien betreft de bestreden beslissing het uitvoeren van werken op Belgisch grondgebied, terwijl de tunnelbak werken betreft op Nederlands grondgebied.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat de tunnelconstructie strijdt met de voorschriften van het PRUP, verwijst ze naar argumenten uit haar middelen, die de grond van de zaak raken en niet ter ondersteuning van een hoogdringendheid kunnen ingeroepen worden. Meer nog, de verzoekende partij verwijst hierbij naar de uitvoering van een constructie die het voorwerp uitmaakt van een Nederlandse omgevingsvergunning, die door haar in rechte niet verder werd aangevochten na de recente uitspraak van de voorzieningenrechter Zeeland West-Brabant van

25 april 2018. De vraag of de tunnelconstructie al dan niet twee meter dieper had moeten voorzien worden, is een vraag die heden niet meer kan beslecht worden aangezien deze vergunning voor de tunnelconstructie inmiddels definitief is. Ook het bestemmingsplan 'Omlegging provinciale weg Baarle' van de gemeente Baarle-Nassau, dat de rondweg op Nederlands grondgebied mogelijk maakt en waarop het gedeelte van de rondweg op Belgisch grondgebied moet aansluiten, werd door de verzoekende partij nooit aangevochten met een vernietigingsprocedure.

Het bovenstaande geldt ook voor de aangeklaagde ophoging van de Oordeelstraat ten Westen van de tunnelbak, en dus ter hoogte van het eigendom van de verzoekende partij. Waar dit deel niet onder de toepassing van het PRUP valt, stelt de Raad vast dat ook hier de verzoekende partij haar hinderaspecten koppelt aan de uitvoering van de werken aan de rondweg zelf, maar in het bijzonder aan het ongelijkvloers kruisen ervan door de tunnelbak. Het hierboven gestelde blijft dus eveneens van toepassing.

4.2

De Raad merkt bovendien op dat de verzoekende partij, bij de bespreking van haar hinder en nadelen, ook telkens verwijst naar de rondweg zelf (bij de verwijzing naar het arrest van de Raad van State van 7 juni 2010 (nr. 204.827) dat het PRUP 'Rondweg Baarle' heeft geschorst, of het gebruik ervan door zwaar vervoer, waaraan ze geluids-, geur-, trilling- en fijn stofhinder koppelt.

4.3

De Raad besluit dat het oorzakelijk verband tussen de ingeroepen hinderaspecten en de bestreden beslissing, niet waarschijnlijk wordt gemaakt.

5.

5.1

In het UDN-arrest van 2 juli 2018 (nr. RvVb/UDN/1718/1061) heeft de Raad inzake de planning van de werkzaamheden het volgende geoordeeld:

“De Raad merkt vervolgens op dat de uitvoering van de tunnelbak volledig op Nederlands grondgebied gebeurt en dat de bewonersbrief waarover de verzoekende partij spreekt, ook daarover voornamelijk gaat. Vanaf 4 juni 2018 zullen immers de werken starten voor de uitvoering van de tunnelbak. Dit zijn werken ingevolge een Nederlandse omgevingsvergunning, een vergunning die door de verzoekende partij niet werd aangevochten. De wijze waarop de tunnelbak werd ontworpen en zal uitgevoerd worden, staat dus vast. De planning, door de tussenkomende partij verschaft aan de verwerende partij, en die op de zitting bevestigd wordt, voorziet een totale periode van 375 dagen. Deze tijdslijn vindt ook bevestiging in stuk 8 van de verzoekende partij, een brief van de hoofdaannemer van 16 februari 2018, waarin deze meldt dat de uitvoering van de onderdoorgang Oordeelstraat gepland wordt in de periode van mei 2018 tot juli 2019.”

De verzoekende partij bezorgt in de voorliggende procedure dezelfde planningsgegevens. De voorbereidende werkzaamheden waarover de verzoekende partij spreekt zijn nog steeds dezelfde voorbereidende werken voor de ondertunneling en geen werkzaamheden in voorbereiding op de uitvoering van de bestreden beslissing.

Immers, de bestreden beslissing, die louter de 'reconstructie' van de Oordeelstraat betreft kan slechts plaats vinden na de aanleg van de tunnelbak.

5.2

In het arrest van 13 maart 2018 (nr. RvVb/S/1718/0632) heeft de Raad bovendien gewezen op een aantal websites die - ook nu nog - aangeven dat het oostelijk deel van de 5,5 km lange rondweg, vanaf de Alphenseweg tot de Turnhoutseweg, pas na 2018 zal aangelegd worden en dat pas tegen eind 2019 de eerste auto's over de rondweg fase II zullen rijden.

Ook deze gegevens sporen met de door de verzoekende partij zelf meegedeelde planning dat de werken van de onderdoorgang zullen duren tot juli 2019.

5.3

De verzoekende partij, die de Nederlandse omgevingsvergunning voor de realisatie van de tunnelbak niet in rechte heeft aangevochten voor de Nederlandse bestuursrechter, maakt dan ook niet aannemelijk dat de behandeling van de zaak ten gronde ondoelmatig zou zijn. Waar het juist is dat een verzoekende partij geen vat heeft op het verloop van de vernietigingsprocedure, en van haar geen onmogelijke bewijslast mag gevraagd worden, heeft ze wel de plicht waakzaam te zijn bij grote, complexe projecten en zich goed te informeren over het al dan niet ondernemen van juridische stappen tegen onderdelen van een groot project, zoals het voorliggende.

Tot slot moet nog vastgesteld worden dat de verwijzing naar de moeilijke herstelbaarheid en dus 'voldongen feit' waarvoor de verzoekende partij zich zou geplaatst zien mocht er niet geschorst worden, op zich geen hoogdringendheid aantoont.

De verzoekende partij maakt dan ook, wat betreft de gevolgen van de heraanleg van de Oordeelstraat, niet concreet dat ze niet kan wachten op een vernietigingsarrest.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ter zitting alsnog neergelegde verzoekschrift tot tussenkomst van de Provincie Noord-Brabant (Nederland) is onontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 augustus 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS